İlgili Kanun / Madde
4857 S. İşK/4

YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2026/681
Karar No. 2026/2909
Tarihi: 01.04.2026

●BORÇLAR KANUNU KAPSAMINDA İŞÇİNİN ÜCRETİ
●BORÇLAR KANUNU KAPSAMINDA KALAN İŞÇİLERİN ÜCRET ALACAĞINA MEVDUAT FAİZİNİN UYGULANMAYACAĞI
●BORÇLAR KANUNU KAPSAMINDA KALAN İŞÇİLERİN ÜCRET ALACAĞINA YASAL FAİZ UYGULANACAĞI

ÖZETİ Dosya kapsamına göre davacının 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu kapsamında değerlendirilmesi gereken sporcu olduğu anlaşılmakta olup sözü edilen Kanun'da ücret alacakları yönünden bankalarca uygulanan en yüksek mevduat faizi oranı öngörülmemiştir. Belirtilen sebeple icra takibine konu işlemiş faiz alacağına yasal faiz uygulanması gerekirken, 4857 sayılı İş Kanunu'nda öngörülen bankalarca mevduata uygulanan en yüksek faiz oranı uygulanmak suretiyle hesaplama yapılması hatalı olmuştur.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin Sakarya Büyükşehir Belediye Başkanlığının (Belediye) kulübü olan Sakarya Büyükşehir Belediyesi Spor Kulübü (Spor Kulübü) ile 2017-2018 sezonuna ilişkin sporcu sözleşmesi imzaladığını,

davacının sözleşme gereği olan görevini ifa etttiğini ancak ücretinin eksik ödendiğini, alacak için icra takibi başlatıldığını ve davalının itiraz ettiğini, alacaktan Spor Kulübünün gerçek kurucu ve yöneticisi Belediyenin sorumlu olduğunu belirterek itirazın iptali ile icra inkâr tazminatına hükmedilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; davacının Spor Kulübü çalışanı olduğunu, Belediyenin çalışanı olmadığını, ortada iki farklı tüzel kişilik olduğunu, davacının muhatabı olan işverenin ayrı biz tüzel kişiliği olduğunu, husumetin Belediyeye yönetilmesinin hukuka ayrıkı olduğunu, Belediyenin mevzuatında belediyelerin spora teşvik etmek amacıyla amatör spor kulüplerini desteklediğini savunarak davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davalı Belediyenin sporu teşvik etme ve destekleme görevini ve spor faaliyetlerini dava dışı Spor Kulübü vasıtasıyla yaptığı, dava dışı spor kulübünün fiilen davalı Belediye tarafından yönetildiği, davacının alacaklarından davalı Belediye ile dava dışı Spor Kulübü birlikte sorumlu olduğunu taraflar arasında ücret miktarında ihtilaf bulunmadığı ve ücret ödemelerinin bankadan yapıldığı, davacının banka dökümünün tetkikinde bakiye ücret alacağının bulunduğu, ücretinin ödendiğinin davalı tarafından ispatlanamadığı, dolayısıyla davacının ücret alacağının ödenmesi gerektiği, alacak likit olduğu için asıl alacağın %20'si oranında icra inkâr tazminatının davalıdan tahsiline karar verildiği gerekçesiyle davanın kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; iş ilişkisi sırasında davacı tarafta alacaklarının davalı Belediye yetkililerince karşılanacağı hususunda söz ve davranışlarla güven oluşturulduğu, güven teorisi kapsamında uyuşmazlık konusu alacaklardan davalı Belediyenin sorumlu tutulmasının sonuç itibarıyla doğru olduğu, alacağın likit olduğu, dava konusu edilen alacağın ödeme tarihinin sözleşmede açıkça belirtildiği, alacağın muaccel olduğu tarihe göre faize hükmedilmesinin yerinde olduğu, borcun muaccel olduğu tarih ile icra takibi arasında 5 yıllık zamanaşımı süresinin geçmediği gerekçesiyle istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

Davalı vekili temyiz dilekçesinde;

1. Zamanaşımı def'inde bulunmalarına karşın dikkate alınmadığını,

2. Dava konusu ücret alacaklarından davalı Belediyenin sorumlu olmadığını, kamu kurumlarının özel hukuk hükümlerine göre kurulmuş Spor Kulübü arasında

organik bağ kurmanın yasal olmadığını,

3. Sözleşmenin tarafı Belediye olmadığından temerrüt şartları oluşmadığı ve faize hükmedilemeyeceğini,

4. İcra inkâr tazminatına hükmedilmesinin hatalı olduğunu ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, davalının pasif husumet ehliyetinin olup olmadığı ve bu bağlamda dava konusu yapılan ücret alacağından sorumlu olup olmayacağı, icra inkâr tazminatı ve faiz noktalarındadır.

1. Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki nitelendirilmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre davalı vekilinin aşağıdaki paragrafın kapsamı dışındaki temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

2. Somut uyuşmazlıkta; davacı, 05.09.2022 tarihinde, Sakarya 2. İcra Müdürlüğünün 2022/11288 Esas sayılı icra takip dosyası ile; 35.000,00 TL (15.05.2018 tarihli) sporcu ücreti ile 33.386,17 işlemiş faizi ve 35.000,00 TL (15.06.2018 tarihli) sporcu ücreti ile 32.823,80 TL işlemiş faizinden oluşan toplam 136.209,80 TL alacak için icra takibi başlatmış olup takibe itiraz üzerine itirazın iptali davası açmıştır. Mahkemece davacı talebi doğrultusunda davanın kabulüne karar verilmiş ise de icra takibine konu faiz alacağının bankalarca uygulanan en yüksek mevduat faizi oranı dikkate alınmak suretiyle belirlenmesi hatalıdır.

Dosya kapsamına göre davacının 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu kapsamında değerlendirilmesi gereken sporcu olduğu anlaşılmakta olup sözü edilen Kanun'da ücret alacakları yönünden bankalarca uygulanan en yüksek mevduat faizi oranı öngörülmemiştir. Belirtilen sebeple icra takibine konu işlemiş faiz alacağına yasal faiz uygulanması gerekirken, 4857 sayılı İş Kanunu'nda öngörülen bankalarca mevduata uygulanan en yüksek faiz oranı uygulanmak suretiyle hesaplama yapılması hatalı olmuştur.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

1. Temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının ORTADAN KALDIRILMASINA,

2. İlk Derece Mahkemesi kararının BOZULMASINA,

Peşin alınan temyiz karar harcının istek hâlinde ilgiliye iadesine,

Dosyanın kararı veren İlk Derece Mahkemesine, bozma kararının bir örneğinin kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

01.04.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.